

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Pepelnica državnozborskih levičarjev.

—o.— Pepelnica je danes, dan vzdihovanja in kesanja! Po glasnih in okroglih urah časa predpustnega napočila je doba modrega življenja in treznega premišljevanja, in s srcem skesanim jeli so dobri kristijanji svoje spomine obračati v zadnje tedne veselega posvetnega uživanja!

S pepelom naj bi potresli svoje visoke glave tudi levičarji v Dunajskem državnem zboru in z ozirom na poslednje tedne naše politike naj bi se tudi v njihovih svobodomiselnih srcih naselila globoko sram in kes! Tudi oni so se prevzéli, tudi zá-nje nastopila je politična pepelnica, se ve da ne prvi pot.

S frivolno burko, kakeršno si je svetopisemski orjak Samson v svojej jezi dovolil bil proti Filištejcem, stopili so hitro v prvih sejah tekočega zborovanja nemško-liberalni državni poslanci na parlamentarni naš oder. Kakor so Samsonove lesice, z gorečimi bakljami na vkupe zvezanih repih, filistejskemu rodu pokončale vse klasje in trsje, isto tako naj bi nemški državni jezik nam avstrijskim Slovanom pokončeval vsako narodno setev in žetev!

Plamteče jezikovno vprašanje, katerega so se levičarji za dolge svoje vlade boječe ogibali ter je brezskrbno prepustili izvrševalnej oblasti, vrgli so ti isti levičarji v svojej nemoči in največje stiski v našo državno zbornico jedino s tem namenom, da izpodbijejo stálo denašnje vladi in večini. In da bi se epigoni nemškega absolutizma, á la Herbst, Plener, Suess e tutti quanti sprehajali po ministerskih livadah, zato naj bi se vse avstrijsko slovanstvo mučilo in svojo narodnost si gojilo na peščenjej pustinji, — nemško-narodnemu šovinizmu na ljubo naj bi avstrijski Slovani pozabili na svojo čast in najmenitnišo svojo v dolzih in hudih bojih izvojevano pravico! Sedaj je jasno, da se nam ni bati ni jednega ni drugega, ali avstrijski svet je bil tedaj razburjen videti častno vojsko Samsonovih lesic, katero bi levica državnozborska neskončno rada mej nas zapodila, da je ni bila zavrnila večja moč. In že le-ti poskusi bili so glede sredstev, kakor tudiglede nakan frivolni, neizmerno frivolni!

Ni pa še potihnili nevolja zbog rečene provokacije, že je politični naš Eol sejal neprimerne in nepotrebne nove vibarje! Zadevo, ki se je že tri leta prašila po arhivu, povlekel je življenja siti dr. Herbst na dan, da bi z njo dokazal, kako silovit oponent je on in kako grozno črti Čehe in pravico. Ministra barona Pražaka jezikovna naredba, ki česke uloge nekoliko varuje in spremlja po trdih rokah nemških uradnikov, ima na vesti vse tiste grozne gube in zaderikaste glasove, s katerimi je 1. dne t. m. stari godrnjač duška dajal svojemu in svojih nemško liberalnih tovarišev fanatizmu! Kakor da bi Avstrija ne imela ustavne enakopravnosti za vse svoje narodnosti, kakor da sami liberalni ministri neso nobene slične naredbe izdali, kakor da bi se po Pražakovej jezikovnej naredbi moralo nemške uloge reševati v českem jeziku! Zopet se je tudi ob tej priliki sijajno pokazalo, da levici ni moglo biti do družega, nego konservativnim Nemcem na desnici dati na izbéro teroristični „aut—aut“: ali odobriti naredbo in s tem očitno pokazati nebržnost za reve in nadloge českih Nemcev, ali pa jo zavreči in tako razkleniti „železni obroč“ okolo vlade. Koliko pa je parlamentarna ta komedija levici dobička prinesla, to je znano in se bode še pokazalo. Jezikovne naredbe Pražakove Herbstovi viharji omajati neso mogli!

Kmalu na to so se levičarji zbrali v posvete, ali jim je še ostati v državnem zboru ali pa slovesno odpovedati se vsemu ustavnemu sodelovanju. Ves svet je mislil, da bode levica, potem ko so njeni zagovorniki tolikanj živo naslikali njeno mučeništvo, izpričali toliko vladnih atentatov na nemško veličastvo in vedeli navesti celo vrsto grehov zoper avstrijsko ustavo, po vseh bridkih skušnjah segla po najbolj vznemirljivo orožje na konstitucionalnem bojišči, po abstinencijo. Ali konečno, ko so bili vkupe stopili, so najprvo videli, da manjka trideset glav, potem so si dopovedali, da ga pač ni najmanjšega povoda in razloga za eksodus, in slednjič bil je predlog za abstinencijo odbit s 75-imi glasovi proti 25-im. S to ginljivo rodbinsko zadevo so pa levičarji potrdili samo staro istino, da je veliko lažje s samoumorom strašiti, nego samoumor tudi res storiti. In terorizovati, strašiti, to je tudi sicer navada nemško-liberalnih naših nasprotnikov, pri katerih je zmirom treba misliti, da so verolomni sebi in drugim!

In slednjič, s kakšnim svetlim perjem so se odevali levičarji v debati o izjemnih naredbah Taaffejeve vlade! Kaj je bilo omamljenim tem maskam mari, da država s svojimi ljudmi potrebuje izvanredne pomoči! Razvijali so razdrapano zastavo „svobode“ svoje in vabili okrog nje razuzdane in zguboditelji! In predrzni profesor Suess vil se je v neskončnih bolestitih svojega avstrijskega državljanstva in z ganljivo odkritosrčnostjo je deklamoval: „Lahko vam rečem, da bi mi v Avstriji storili velik napredek v svobodi, ako bi namesto naših navadnih razmer posadili nemško obsedno stanje.“ Z viharim ploskom je levica pohvalila to zavidanja vredno izpoved — kakor da, bi ustava, ki je v primeri z njo obsedno stanje v Nemčiji pravi eldorado svobodnega življenja, prišla bila iz rok Metternicha in pa Sednitzkija, a ne iz rok nemško-liberalne stranke v Avstriji, uprav tiste stranke, ki sedaj vsa nesrečna roke sklepa zavoljo siromašnosti naših ustavnih svoboščin, in se s tem tarnanjem hoče z nova prikupiti ljudstvu, v resnici pa le sama sebe ostro obsoja in proti sebi opravičen stud vzbuja! Siromašna naša ustava ni še imela za avstrijske liberalce dovolj vrtic, pri katerih se je njihova upravna samovoljnost zuala vselej in komur si bodi utihot-

LISTEK.

Maskarada „Sokolova“.

Ko sem sinoči, kesán kot po navadi, ob 10. uri stopil v dvorano na „starem strelišči“, zaigralo je po meni, kakor da nesem ves ljubi dan poprej bil najpametniši človek na svetu! Le kam sem zašel? Ta gnječa ljudij, kaj pravim, ljudij! Prav malo je bilo taci od našega rodu, od naše noše človeške, in pa še dva Kineza; a drugo je bilo nam le nekoliko podobno od spodaj, pri nogah, višje naprej pa je bilo tako narejeno, lepó in grdó, da se ne dá misliti, — kakšne so imeli obraze, vprašati nikari! Vse se je tako pletlo in gnetlo okolo mene, da nesem več vedel, kje sem in kaj in kje?

Ljubezniva moja znanka je menda videla velike moje zadrege in pot, ki mi je bil na čelo stopil, ker hitro me je vzdramila s prijaznim vprašanjem: „Glejte ga, kaj danes ne poplešemo čisto nič?“ Poplešemo, poplešemo — taka beseda mi je dejala, da sem pri ljudeh, in brez bojazni sem se udal povabilu neznane znanke. Žalibog da sem pri prvem

svojem plesu bil neznansko okoren, tako okoren, kakor še nikdar poprej ne! Ustaviti sem se moral. I pa saj je bilo sinoči celo plesnemu prvaku težavno, priboriti sebi in svojej plesalki kratko ped plesišča, ker tudi letos je „Ljubljanskega Sokola“ slavnoznano vabilo zbralo goste trume plesalk in plesalcev, tako da se je tudi ta večer moralo veslje in zabavo odkupiti in zaslužiti v uprav južnej vročini. Vender pa žrtve neso bili v nobenej primeri z užitki, zlasti ker je „Sokol“ imel bister pogled in ljubeznivo besedo za vse in vsakega gosta, in je samo poseči bilo treba mej veselimi po pripravljenem veselji. In konečno, kaj človek vsega ne stori na predpustni večer, ko mu poleg vseh vne-majočih okolnostij še izvrstna vojaška godba pod vodstvom gospoda Nemrova užiga pogum?

Najlepša veselost kraljevala je na severu in jugu, na vzhodu in zahodu streliške dvorane, to pa od prvega kraja, ko so si odkriti gostje morali dati nagajati od zbadljivih mask, pa do zadnjega konca, ko se je v jutranjej zori domov hodé še nagajivost lahko očitala. Vmes pa je bilo presnavljanja in prestvarjanja obilo, obilo iznenadenja in

smehu, plesu in petja! Pozneje se je videlo, da je za neznatno masko bil skrit marsikateri lep obrazek, po katerem se je poprej zastoj preko ušesec pod masko gledalo, tako da je slednjič po vseh prostorih duhtelo premnogo odkritega ženskega cvetja! Prizor, ki ga je prenapolnjena dvorana dajala z galerije, bil je preslikovit za navadno človeško oko. V velikem okviru gibalo se je blizu sedemsto gostov in nemirno to gibanje dalo bi se primerjati z valovjem razburjenega morja, na katero pa bi moralo sijati stotero mavric, da bi se po njem delalo toliko in taci slik, kakeršnih je bilo videti vsled najrazličnejših mask in kostumov sinoči na maskaradi „Sokolovej“!

Le malokatero posamično sliko je bilo možno razbrati, večjo srečo bi človek bil imel pri skupinah, da jih ni v tem hipcu prekril prizor za prizorom. Zato samo nekoliko slik „à la minute“! Z damami na prvo mesto, toliko indiskretnosti dajem na račun uljudnosti svoje! Petero mornaric je bilo preprosto, a jako elegantno oblečenih; prinesle so bile preko morja in delile „odpustkov“, katerim bi se pač slovenski napiski lepše podali, nego nemški, bodi brez zamere

tapiti, neso še bili zadovoljni, da so s konfiskacijami in objektivnim postopanjem pestili tiskovno svobodo, da so zakon o družtvih in zborih lahko predevali po svojih potrebah, to in še drugo jim ni bilo dosta: nego z zakonom od 5. maja 1869 dovolili so široko zatiranje osnovnih pravic in z zakonom od 23. maja 1873 dali vladi oblast, da se vsak hip lahko znebi mehkosrčnih in pristranskih porotnikov. Ti nemški absolutisti so mislili, da si s tem pridobijo nerazrušnih trdnjav za svoje gospodstvo, ki jim je toliko pomenilo, kakor država sama, in danes so vsi plašni in razjarjeni, da se od njih pripravljeno orožje rabi za državo brez njihove strankarske vlade! Ali sedaj se delajo, kakor da bi hoteli s čudovitim zatajevanjem samih sebe braniti mrvico ustavnih naših pravic, sedaj zahtevajo, da bi vesoljni svet občudoval njihovo svobodoljubje, ko so pa v resnici oni sami krivi, da imamo le mrvico ustavne svobode in da nam še to mrvico vlada brez težav more odvzeti! Ni čudo, da le-ti politični hinavci nobenega prepričati neso mogli, in se jim je gladno kričanje v državni zbornici pošteno zavrnilo od vsega poštenega sveta!

Pač dovolj razloga, da se državno-zborski levičarji skesano spominjajo tednov preteklih. Ker je pa težko misliti si, da bi nemško-liberalna levica imela količjak spoštovanja do politične svoje pepelnice, moramo v njenem imenu in z ozirom na to, da se z neosnovanimi predlogi levičarjev, z njihovim praznim besedičenjem pokonča premnogo draga časa in premnogo v bridkostih plačevanega davka, tudi v imenu vseh avstrijskih sodržavljanov danes na pepelnice dan vzklikniti s Preširnovim dijakom:

„Oj predpust, ti čas presnėti,
Da bi več ne prišel v drugo!“

V Ljubljani 27. februarja.

Ako sploh kdaj, sme se dan danes Angležem čestitati na njihovem flegmatičnem temperamentu in na krepkih živcih, vsled katerih jedino jim je možno v očigled raznim neugodnim in neugodnostim obvarovati si mirnega duha. Še ni poravnani račun z Irco, ki z nožem in dinamitom gladijo pot svojim idejam in zahtevam in prouzročujejo John Bullu nemirne noči, že donša električna žica dan na dan, kakor staro-svetopisemskemu Jobu, iz dežele Faraonov zgolj neprijetnih in vznemirujočih vestij, da vsa Evropa škodoželjno pogleduje in pričakuje, kako se bode Angleška častno „nazaj koncentrovala“ iz te politične zagate. In mej te neprilike in neugode pade vmes, liki nepričakovana bomba, glas, da si je Rusija pridobila zelenico Merv.

Pokojni vodja angleške politike lord Beaconsfield je sicer nekoč izrekel se, da je Azija toli velika, toli obširna, da ima za Rusijo in Anglijo dovolj prostora, a ta izrek spada mej one diplomatične izjave, katerim je glavni namen, prikrivati misli in z dovtipnim stavkom pomagati si iz momentalne neprilike.

Vsaj so skoro vsi angleški listi lordu Beaconsfieldu nasprotnega mnenja. Ko se je zaznala vest, da se je Merv podvrget Rusiji, zavladata je menda prevelika osupnenost, da bi časopisi takoj z vso energijo posegli po tem predmetu, sedaj pa, ko je bilo že dovolj časa resnemu premišljevanju, množe se mnenja v javnih glasilih, da treba proti temu vprašanju postaviti se po robu in „Times“ zahtevajo,

povedano! Šestero veslaric v modro-belih lahkih oblečicah z vesli na ramenih. Tri Španjolke v bogatih toaletah... Dve Afrikanke in Amerikanka vse v cekinih... Bolgarska kmetica v krilu, z zlatom in srebrom obilo pretkanem... Snežnica, jedna najkrajših... Tako tudi severna zvezda... Eva s kačo, a že kulturno odeta... In tako je bilo premnogo še drugih dam v prekrasnih, slikovitih toaletah, več izmed njih je bilo belo-modro-rudeče olepčenih, tu je bilo več originala, tam več fantazije, a na vseh razodeval se je plemenit okus. Izmed moških mask in kostumov je omenjati treh španskih studentov, ki so zbog svoje sijajne oprave veliko pozornost ves čas na-se obračali, dalje dveh Kinezov, ki sta bila od tal do temena, ali prav do raznobojnega solčnika prava sinova nebeskega kraljestva; dalje dveh Braziljancev, Zamorcev, Riccijs, ministra, prelata itd. Kragulja sta bila samo dva, premalo; več bilo je vsakovrstnih dominov. Najbolj originalna bila je maska: dete v povoju, veliko, debelo dete! Skupine moških in ženskih nam je tudi še z veseljem omenjati, namreč hrvatske

da mora vlada na vsak način obrniti se do Rusije, naj raztolmači svoje postopanje, ki je naravnost nasprotno obstoječim dogovorom, s katerim so se prelomile dane obljube.

Prisvojitev Merva bila je preteklo soboto v parlamenta angleškega spodnje zbornice predmet precej živahnej debati in pri tej priliki pokazalo se je, da je mnogo politikov v Angleški, ki tega slučaja ne smatraja nepomenljivim, kakor se to godi od strani vlade. Mr. Aauhope pričel je razpravo o Mervskem vprašanju, katero je po njegovem mnenju še bolj melanholično, nego je bilo nekdanje vprašanje o Kivi. Iz njegovega zgodovinskega resumé-a povzamemo naslednje podatke: Leta 1874. prijavile so se prve vesti, da ima Rusija posebne želje na Merv in ko se je takrat povprašalo pri ruski vladi, kaj in kako?, zagotavljal je knez Gorčakov, da Rusija ne misli prisvojiti si Merva. Pet let pozneje, julija meseca 1879 leta, dal je pl. Giers angleškemu poslaniku lordu Dufferinu-zopet in sicer jako odločno zagotovilo, da Rusija ne pojde v Merv. V 13. dan avgusta 1879 pisal je lord Dufferin svoji vladi: „V pogovoru, ki sem ga imel z Nj. veličanstvom, ruskim carjem, bil je slednji tako prijazen, da mi je zagotovil, da sploh ni namena, poslati rusko vojsko v Merv.“ Pol leta pozneje pisal je lord Dufferin: „Jaz smatram po ruskem carji mi osebno dano zagotovilo, še sedaj obstoječe in pravoveljavno, ker ni bilo nikdar niti po carji niti po njegovih ministrih modificirano, ali pa preklicano. Zdaj pa zdaj skrbel sem, opozarjati gospoda pl. Giersa, da izjavi carja še vedno isti pomen prisvajam. V 7. dan marca 1881 objavil je Giers Dufferinu-zopet, da ga je car pooblastil, zagotavljati, da ni govora iti dalje proti Mervu in da niti želje ni zavojevati Merv, ker k sreči ni niti nikakega povoda.

Od takrat se ni menjavalo nikakih diplomatičnih izjav mej Rusijo in Anglijo glede Merva, pač pa je minister Dilke l. 1881, ko se je razmotavalo vprašanje, da se angleški vojaki iz Kandahara pokličejo nazaj, povedal, da je Rusija ukrenila, odreči se svoji zgodovinske politiki v osrednji Aziji, in kakor v potrdilo te izjave, pozval se je takrat general Skobeljev nazaj in tako ustavilo vse podjetje, katero je bil ta vojskovodja tako previdno pričel in z naskokom in sijajno zmago pri Geok-Tepe tako častno in slavno dovršil.

Te informacije dobila je Angleška po nemškem poslaniku v Peterburgu in kakor zdaj stvari stoje, je nedvojbeno, da je bil nemški poslanik slabo poučen, ali pa, da je bilo nekoliko perfidnosti vmes, kar nikakor ni nemogoče. Saj je leta 1879 baron Jomini, ki je takrat skoro popolnem nadomestoval starega Gorčakova lorda Dufferina prav jasno povedal: „Akoravno ne nameravamo, prodreti do Merva in sploh kaj storiti, kar bi se utegnilo tolmačiti kot grožnja proti Angliji, se vender v stvari samej ne smete gibati v iluzijah, kajti posledica našega sedanjega postopanja bo ta, da si osiguramo stališče in operacijski temelj proti Angleški za slučaj, ko bi ona zavojevavši Herat postala nevarna našim nedanjim postojankam v osrednji Aziji.“ Da se je angleška držala samo teh nadvojbeno jasnih besed, ne pa se ravnala samo po svojih željah, obvarovala bi se bila vsacega iznenadenja.

Rusija se lahko sklicuje na zadnjo izjavo (barona Jominja), vrhu tega pa ima tudi še izgovor, da

svatbe, ki je imela svojo nevesto, svojo godbo svojo mizo, vse svoje; a na gospodo se dosta ni ozirala, veselo pozdravljana je stopala na plesišče in ona je plesove pričela s hrvatskim „kolom“. Tudi jako prisrčen golobček, ali da smo resnični: golobičica, nikakor plašna mej dobrimi ljudmi, uživala je tu svoje veselje!

Tako naj se mili čitatelj zadovolji s temi kamenčki iz divnega kalejdoskopa. Vse drugo, kar ni imelo maske ali kostuma, kazalo se je v izbranih krilih, v uniformi ali v neomadeževane črni obleki.

Prelepi večer počastili so odlični gostje: Ekselencia F. M. L. vitez Müller, gospod deželni predsednik baron Winkler, gospod deželni glavar grof Turn, gospod župan Grasselli, predsednik kupčijske zbornice gospod Kušar, poveljnik deželnega žandarmerstva g. major Gramposchitz, več deželnih poslancev, Ljubljanskega mesta odbornikov in družih. Tudi z dežele je videti bilo nekaj znanih rodoljubov.

Blagovoljnemu čitatelju in ljubeznivej bralki prepuščamo, popolniti to poročilce s svojimi novimi in starimi spomini na jednake večere, oziroma na tisto, kar se je že o „Sokolovih“ znanih maskaradah

Merva ni zavojevala, temveč, da so Kani Turkmenovi sami prišli svojo udanost „bejemu carju“ s prošnjo, naj se vzprejmo v državljansko zvezo Rusije, katera po tem takem ni prelomila nobene obljube in bi k večjemu ravnala jako nepraktično, ko bi ne hotela vzeti pod svojo zaščito Merva, ki se jej sam ob sebi ponuja.

Kar se tiče Merva samega, še nekoliko podrobnostij. Pred 100 leti bil je Merv izmed najbolj cvetočih pokrajin Perzije. Reka Murgab, ki teče skozi Mervsko zelenico, je za to deželo jednake vrednosti kakor Nil za Egipt in 24 vodotokov je napeljanih, da pospešujejo naravno rodovitost zemlje. Tekinci sami pravijo, da jim ne treba drugega, nego miru in reda, potem povrne se zopet blagostanje v deželo in oživela se bode tudi trgovina, ki je bila nekdanj tako živahna s Kivo, Boharo, v Čarču in Narasim, v Ahal Teke, v Perzijo in v Herat, tedaj v trgovinskem in strateškem oziru važno mesto. Ta važnost bode se še podvojila, ko bode zgotovljena zakavkaška železnica.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. februarja.

Deputacija Čehov v Brnu podala se je pod vodstvom državnega poslanca dr. Kusyja k cesarskemu namestniku grofu Schönbornu s prošnjo, naj vlada zaukaže mestni občini ustanoviti tretjo česko šolo, ko je že državno sodišče razsodilo v tem smislu. Namestnik je obljubil deputaciji, da bode gledal na to, da se kmalu izpolni njena želja.

Slavonska trgovinska zbornica, Oseški občinski zbor in slavonsko zemljekulturno društvo, čestitali so predvčeraj po posebni deputaciji hrvatskemu banu. K tej deputaciji so se pridružili tudi mesta Ruma, Vukavar, Semlin, Mitrovica, Brod, Nova Gradiška, Vinkovci, in Požega po svojih zastopnikih. Tako je večji del Slavonije izrekel banu svoje zaupanje. Temu dogodku pripisujejo ogerski krogi velik pomen. Najbrž je pa to bila kaka po vladnih kimovcih napravljena demonstracija. — Hrvatska vlada pripravila budgetno predlogo. Ko bode končano to delo, poda se ban v Pešto, da jo predloži centralni vladi. V Peštu se bode tedaj tudi odločilo, kdaj se skliče sabor. —

Vnanje države.

Ruska deputacija, ki ima čestitati nemškemu carju, prišla je včeraj zjutraj v Berlin, in na kolodvoru jo je vsprejel nemški cesarjevič naslednik. — Namestnikom generalu Todtlebnu imenovani general Kobanov, imel je v Vilni govor na svoje podložne uradnike, v katerem je poudarjal važnost šolstva in sodništva za blagor ljudstva.

Vodja španskih republikancev Emilio Castelar izdal je knjigo z naslovom: „Zgodovina leta 1883.“ V tej knjigi obsoja potovanje španskega kralja v Nemčijo in naglaš skupnost „latinske krvi“, katera veže Španjce in Francoze. Francozom svetuje Castelar, da naj se ustavljajo radikalnim utopijam, da zagotove mirni razvoj republikanskih institucij.

Na sedaj izprazneno mesto turškega ministerskega rezidenta v Catinji pride, kakor Turquie poroča polkovnik generalnega staba Dževad bej. Ta je bil prej član komisije za javna dela.

Vsa poročila iz Egipta javljajo, da je položaj angleških čet in angleškega gospodarstva v Egiptu jako kritičen. General Graham ni zdaj v stanu dalje prodirati, on je v Trinitatu popolnem obostavljen, ker so sovražniki zaseli Backerjev fort onostran zaliva. Suakimu žuga največja nevarnost ne le od Osmana Digma, temveč tudi od prebivalstva samega ki se vedno bolj nagiblje k ustašem. Črne čete se

čitalo in pripovedovalo. Kako se je ta ali oni maskirani in nemaskirani parček na take večere imel, kako smo se motili, potem pa smijali po izpoznanji, kako mož svoje žene ni mogel najti v vršečji gneči — schon alles da gewesen!

Pisatelj teh vrstic bi sicer moral s tisto natančnostjo tudi opisati, s kakšnimi občutki je s „starega streljšča“ odhajal, kot je to v uvodu povedal, kako je omamljen bil, stopivši mej čudni svet in „norost tega sveta“. Ali tega ne stori — občutki bili so pepelnični „Vanitas vanitatum“ — do prihodnje „Sokolove“ maskarade, veselja za staro in mlado, zakonsko in nezakonsko, zavoljo katere Ljubljanski „Sokol“ sme tako ponosno že od nekdanj razsprostrati čvrste svoje peroti! Mefisto.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

VII. Poglavje.

Aleksandrova sloboda.

Pot od Moskve do velikega samostana svete Trojice, in od samostana do Aleksandrove slobode

puntajo in žugajo, da se pridružijo sovražniku. Zato so sklenili jih poslati nazaj v Kajiro. Ogleduhi poročajo, da je v Osmanovem taboru veliko veselje, ker se je udal Torkar. Tako imenovane ekspediciji, ki je prišla iz Kajire manjka topničarstva in konjice. Tudi iz Kartuma prihajajo neugodna poročila. Rodovi v bližini Kartuma se upirajo Gordonu, in mej vsem prebivalstvom v Zgornjem Egiptu je veliko vrenje, in Mr. Vincent poroča, da je finančna kriza neizogibljiva. Še celo vladna „Pall Mall Gazette“ misli, da se bliža neka večja katastrofa, kakor sta bila poraza Hicksov in Bakerjev, in da bode še težko tistih 10.000 mož, katere misli vlada še poslati v Egipt moglo premagati težave. V Kajiri in Suakimu se prebivalstva polastuje nek strah, kajti širi se govorica, da Mahdi, Osman Digma, in vsi bišarski rodovi v Sudanu mislijo začeti pravi uničevalni boj proti Egiptu in Angležem. — Patrola, ki se je odposlala iz Suakima, zdela je pol milje od mesta na sovražni oddelek, broječ kakih tisoč mož in štirideset velblodov. Patrola se je morala umakniti, na povratku zasledoval jo je sovražnik. — Egiptovski podkralj se neki resno misli odpovedati viadarsstvu. Njega agenti v Londonu in Parizu dobili so neki povelje najeti hiše, v katerih bode stanoval, večkrat menjajoč svoje bivanje.

Dopisi.

Iz Zagreba, 26. februarja. [Izv. dopis.] Kakor race prilezejo pri nas na površje vsako tretje leto, kedar se namreč bližajo saborske volitve, razni projekti o zidanju novih železnic ter o reguliranju Save in Kulpe, a ko pridejo volitve, zginejo tudi vsi ti lepi projekti.

Letos bodo zopet volitve v sabor, pa zato imamo že sedaj nič manje nego četiri take projekte, ter ko bi kdo hotel verovati kaj magjarskim in našim oficioznim novinarjem, bi res prišel do uverjenja, da skrbijo braća Magjari očetovsko za svoje Hrvate. — Jedinu je verjetno, da se bode gradila zagorska železnica iz Čakovca preko Varaždina in Zaboka do Podsuseda, ker se za njo iz lastnih interesov zavzima Imbro pl. Josipović, ki stoji v veliki milosti v Budimpešti in o katerem se splošno govori, da bode zamenil v banstvu grofa Hedervarya, kateri se nikakor ne bode mogel dolgo držati na svojem mestu.

Nedavno ste omenili v „Slov. Narodu“ mej raznimi stvarmi neke notice posnete iz magjarskih listov, da je krvnik Kozarek dobil 100 gld. od Osečkega sodb. stola, ker je obesil Antona Sekula, ter da se je podpisal: „kr. ogerski rabelj“. Ta notica treba popravka, ker bi se mogel ustrašiti kdo na Kranjskem, ko bi Anton Sekula še kdaj prišel na svoj dom. Naš rojak Anton Sekula je zares bil zaradi roparskega umora postavljen pred preki sud v Oseku in tudi rabelj Kozarek je že bil prišel, nego preki sud ni obesil Antona Sekula, temveč ga je predal redovitemu sodu. Zdaj je Sekula v Stenjevcu, ker so se lečniki izjavili, da je lud, a Kozareku je je Osečka sodnija izplačala samo potne troške in dnevnice, drugih pristojbin ni dobil, a podpisal se je na pobotnici po nemški: „Kozarek, königl. ungarischer Henker“.

Iz Gorice 13. februarja. [Izv. dop.] Osnovni odbor „goriške ljudske posojilnice“ je sklical v ponedeljek 25. febr. društvenike k občnemu zboru, kateremu je polagal račun o svojem poslovanju in o računskem sklepu do konca decembra 1883. Od

bil je poln ljudij. Po potu dirjali so neprestano carski seli, hodili ljudje vseh stanov na božjo pot, podili se oddelki opričnikov skakali so gori in doli, sokolarji odhajali so iz slobode v razne vasi za živimi golobi; kupci vozili so blago, sedeč na voze ali jahajoč poleg njih. Tu si videl glumače z gudkami, dudlami in balalajkami. Bili so pisano oblečeni, in vodili so za seboj krotke medvede, peli pesni in prosili miloščine bogate potnike.

— Usmilite se, gospodje, usmilite se nas, — upili so na ves glas, — vam je dal gospod posestva in druga bogastva, nam je pa rekel živeti se od vaših darov, ne pozabite nas revnih ljudij, milostljiva gospoda!

— Ljubi naši očetje, usmiljeni ljudje! — kričali so pojoč in zategujoč, sedé ob cesti; Bog vam daj zdravje in dolgo življenje!

Drugi so pristavljali tem besedam še razne pridevke, tako da je jim marsikak potnik, kakor za nagrado vrgel cel korablenik (nek star denar).

Dostikrat so se ti glumači pretepali z raztrganimi berači, ko so iz mest in vasi hiteli v slobodo, da se prežive od carske milosti.

Videl si tudi slepe goslarje in pripovedovalce z gosli na plečih, ki so se držali drug drugega.

35 društvenikov došlo jih je iz mesta in dežele nad tretjino in je bilo zastopanih od 157 deležev nad polovico.

Gospod predsednik pozdravi došle društvenike ter odda besedo tajniku prof. Berbuč-u, da poroča o odborovem delovanju in društvenem premoženju. Tajnik poudarja v svojem poročilu, da je mogel odbor nepričakovane ovire odstrani predno mu je bilo mogoče posojilnico oživeti. Iz poročila je bilo dalje razvidno, da je odbor počasno, a jako previdno postopal. Uspeh res ni bil tak, kakršnega so nekateri pričakovali, vendar je pomisliti, da so v navedeni dobi vsi pomoči našli, kateri so se za to oglasili ter pravilom zadostili, le dvema posestnikoma, katera sta hotela razmerno visoke vsote, ni mogel odbor v pomoč priti. Sicer pa je vsak začetek težak, trajalo bo še nekaj časa, predno bo užival zavod ono zaupanje pri naši duhovščini in pri naših posestnikih, ki mu je za hitro napredovanje neobhodno potrebno. To so nasledki nesrečne „Slovenije“, kateri bodo zaupanje naroda še dolgo morili.

Iz računskega sklepa je bilo razvidno, da je pristopilo k društvu do konca leta 1883 35 društvenikov s 157. deleži in da je imelo društvo nad 7000 gld. prometa. Ker se pa obresti od posojil še le s 1. julijem, dividende pa še le koncem leta 1884 razdelijo, je odbor opustil, da se je objavi že sedaj natančni račun.

Druga točka dnevnega reda je bila volitev ravnateljstva in nadzorstva. V ravnateljstvo so bili voljeni dosednji udje osnivalnega odbora: Nikolaj Tonkli, predsednikom; dr. Aleksij Rojic, namestnikom; knezo-nadškofijski kanceler Kravanja, denarničajem; dr. Ant. Gregorčič, profesor bogoslov. kontrolorjem in prof. J. Berbuč, tajnikom. V nadzorstvo pa so voljeni gospodje: prof. Fr. Erjavac, knjigovodja Fran Ferfila, kmet. šole vodja Povšé, g. župnik Filip Kramar iz Dornberga in gospod vikar Andrej Žnidarčič iz Gradca.

Konečno je navstala, sprožena po g. župniku Kramarju, prav živahna razprava, kako bi bilo postopati v slučajih, ko se oglašijo za posojila društveniki korporacij in drugi, in kako bi bilo mogoče število društvenikov povečati.

Ker ni bilo družega na dnevnem redu, je predsednik sejo zaključil, potem ko so vsi navzočni obljubili, da bode vsak v svojem krogu nabiral novih udov za to toliko važno in prekristno društvo, s katerim je položen temelj, da se naš kmet reši iz oderuških rok.

Z Breznice, 26. februarja. [Izv. dop.] Tudi tukaj gori pod Stolom smo se začeli po časi gibati in oživljati za društveno življenje. Osnoval je g. Hrovat pevsko društvo, katerega odbor priredil nam je v nedeljo 24. febr. v Mostah v gostilni pri Gašperju predpustno veselico. K tej večerni zabavi zbralo se je mnogo občinstva. Kaj prijetno so nas razveseljavali vrlji Gorenjski pevci. Le tako naprej! Vsa hvala g. Hrovatu za to podvzetje! Po petju sledila je tombola, za katero se je tukajšnje ljudstvo kaj zelo zanimivalo. Po tomboli se je veselo rajalo. Drugi pa smo se v gorenjih prostorih prav dobro zabavali, mej tem pa so nam pevci še marsikatero veselo pesen zapeli.

Vse je šumelo, pelo in smejala se. Konji, ljudje, medvedi — so razgetali, kričali in brundali. Cesta je peljala po gostem gozdu. Četudi je bila cesta polna ljudij, vendar se je dostikrat pripetilo, da so oboroženi razbojniki napali kupce, in jih oropali. Ropanja okrog Moskve so se zlasti od takrat jako pomnožila, ko so opričniki pregnali cela sela poljedelcev in cela predmestja meščanov. Zgubivši stanovanje in kruh zbrali so se v razbojniške čete, in utrdili se v zasekah, kolikor več jih je bilo, tem nevarnejši so bili. Če so opričniki ujeli razbojnike, obesili so jih brez usmiljenja, zato pa tudi ti jim neso ostujali na dolgu, če so ujeli, kakega opričnika. Sicer pa neso sami razbojniki ropali po cestah. Berači in glumači so večkrat, naletivši na slabo zavarovane vozove, rešili razbojnike teh skrbij. Kupcem bilo je najslabše. Ropali so jih razbojniki, glumači, berači in pijani opričniki. Pa tolažili so se s prislovico, da se zguba in dobiček drug za drugim vrstita, ter neso prenehali hoditi v slobodo in govorili so: „Bog je milostljiv, morda pa le pridemo srečno.“ Naj bo, kakor koli, nazadnje ostali so vendar kupci na dobičku.

(Dalje prih.)

Še le proti jutru se je vesela množica vsa zadovoljna razšla.

Domače stvari.

— (Imenovanje.) C. kr. avskultanti na Kranjskem so imenovani gg. Blaž Dolinšek, Ivan Kladva, Karel Mulley, Makso Vidic v Ljubljani, in Anton Rozina v Novem Mestu. — Gosp. Ivan Tekavčič imenovan je konceptnim praktikanom pri političnej upravi na Kranjskem.

— (Včerajšnji „corso“) bil je ravno tako neznamen in žalosten, kakor druga leta. Zopet par oseb brezokusno in ostudno našemarjenih, veliko radovednežev, malo konfeti, veliko prašnega riža, nikakega dovtipa, prav veliko pa nepotrebnega smeha, velika množica ljudij brez vsacega smotra, vrveča kakor „megla brez vetra“ po hodnikih „Zvezde“ sem ter tja, prijazno, pomladansko toplo soince naposled pa dolgi obrazi in steretipno zagotovilo: „Letos sem bil pač zadnjokrat gledat to neumnost!“ To je slika Ljubljanskega „corsa.“ Nemčurska gosposda na kazinskem balkonu pa je tudi pri tej priliki pokazala svojo fino olikanost. Pomeranče metali so s tako silo na množico, kakor bi oblegali Suakim in posrečilo se je tem junakom v istini, da je par dečakov vsled silnih lučajev bilo krvavih. Ko je občinstvo vsled tega začelo balkon kazine bombardovati s pristnimi „regljami“, sklenilo se je takoj pomirje. Kazalo bi popolnem odpraviti ta „corso“, ki je v resnici le gnjusen, občinstvo pa naj bi pokazalo zdrav razum s tem, da bi v bodoče demonstrativno izogibalo se kazinskega balkona.

— (Iz Višnjegore) piše se nam. Pri nas in v okolici čutili smo včeraj 26. t. m. popoldne ob 5. uri in 25 minut jako močen, po podzemeljskem bobnenju spremljan kakih 5 sekund trajajoči potres od severo-vzhoda proti jugo-zahodu.

— (Iz Šmarja pri Jelšah) piše se nam, da je tudi naša Čitalnica priredila pustno veselico, to Vas ne bo toliko zanimalo. Ali da je bila ta veselica 24. t. m. izvrstna, to treba zabeležiti. Pevci in pevke storili so več, kakor svojo dolžnost. Slišali smo pesmi. „Slovenec sem“, „Želja“, „Lepa naša domovina“, „Oblaku“, „Pod oknom“, originalno „otročjo simfonijo“ in več drugih interesantnih piec. Deklamovala se je pesen: „V pepelnici noči.“ Ta večer počastilo je našo Čitalnico tudi več prekosotelskih dragih gostov. Da je naposled še boginja Terpsihora imela veselje — naj bi Vam pravil: Očka Kurent smejo zadovoljni biti. —

— (Poboj in osveta.) V Bazoviku so včeraj jednega fanta ubili. — V Dovskem prišel je pretekli teden kaznenec domov, ki je bil zaradi ponarejanja novcev več let zaprt. Prvi njegov čin po zadobljeni svobodi je bil ta, da je tri osebe, ki so nekdanj proti njemu pričale, napal in vse tri več ali manj težko ranil.

— (Kutnohorski Sokol) sklenil je postaviti si lastno telovadnico („Sokolovno“). „Vesna kutnohorska“ priobčuje izkaze o doneskih v ta namen. Prečitavši te izkaze, vidimo, kolika jo razlika mej Čehi in mej nami, ob jednem pa tudi živo občutimo, da imajo bratje Čehi za tega delj več vspeha, ker se vsake stvari poprimajo s posebno gorečnostjo in požrtovalnostjo. V navedeno svrhu objavljena sta samo dva izkaza, a v teh dveh je darovanih že 6189 gold. 30 kr. Starosta dr. Bach dal je 2000 gl., odvetnik Pacák 200 gld., 13 darovateljev je po 50 gld., 7 po 30 gld., 13 po 20 gld. 28 po 10 gld. i. t. d. Najmanjši podpisani znesek je 4 gold. — Stvar je posnemanja vredna!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 27. februarja. Ples pri dvoru. Njuni Veličanstvi, cesarjevič Rudolf s Štefanijo in člani cesarske obitelji prišli so ob 8 1/2 uri. Blizu 800 povabljenih bilo prisotnih. Več jih je bilo odlikovanih po nagovorih cesarjevih. Konec slovesnostij o polunoči.

Madrid 26. februarja. Na plesu v Su-badelle razpočila je blizu gazometra dinamitna bomba. Nihče poškodovan. Zločinci nepoznani.

Suakim 27. februarja. Vojaki zavzeli so štiri milje od Trinkitata postavljeni fort. Sovražnik pobegnil. V četrtek zjutraj prične se marš proti Eltebu naprej, kjer se pričakuje bitka. Število sovražnikov ceni se na 3500 mož.

Razne vesti.

* (Umeteljnik Vereščagin) odpotoval je po poročilih ruskih listov s svojo ženo v Sirijo.

* (Umrli) je večerj general Wimpffen, ki si je pridobil nekako žalostno slavo s tem, da je pri Sedanu udal se Prusom v 2. dan septembra 1870, pri kateri priliki so Nemci ujeli 115.000 mož, 400 kanonov in 70.000 pušek in 39 generalov. Porodil se je 1811. leta v Laonu.

* (Nov kanal), ki bi vezal baltiško in severno morje, je v načrtu gotov, kakor se javlja iz Berolina. Ta kanal bil bi 98 kilometrov dolg, 9 metrov globok, širok pa tako, da bi lahko dve veliki ladiji pluli druga mimo druge. Prekop pričel bi ob Labi, nadaljeval se preko Rendsburga in bi pri Holtenau-u imel svoj konec v Kielskem zalivu.

* (Kavkaški petrolej.) V Berlinu se je po odredbi nemškega trgovskega ministra to novo olje kemično preiskalo. Resultati so naslednji: Pri 21.5°C. toplote je specifična teža kavkaškega petroleja 0.8188, navadnega 0.8029; vsplamljivost kavkaškega 28.5°C. navadnega pa 25.5°C. Kavkaški petrolej je tedaj manj nevaren, ker se ne vname tako hitro. Kavkaški petrolej začne vreti pri 150°C., navadni pri 110°C.

* (Nesreča na morji.) 24. t. m. je parniku Kotsai pa potu iz Honkonga v Makao razpočil kotel. Sedemnajst potnikov mej njimi osem Evropecev je mrtvih.

* (Koliko se popije piva.) Prošlo leto so na Angleškem in na Irskem 35 milijonov hektolitrov, v Avstriji 13 milijonov hektolitrov, v Belgiji 9 milijonov hektolitrov, v Franciji 6 milij., v Severni Ameriki 6 milijonov, v Nemčiji 26 milijonov hektolitrov piva popili. Ko bi se vse to skupaj zložilo, napravilo bi se precejšnje jezero.

* (Koliko vseučilišč ima Evropa?) Angleška ima 8 vseučilišč in 7 kolegij. Na teh zavodih je 509 učiteljev in 18.000 slušateljev. Francoska ima 13 pravdniskih, 11 zdravniških, 16 prirodoslovnih, 14 slovstvenih akademij. Na teh je 1184 učiteljev in 15 527 slušateljev.

Rusija ima 8 vseuč., 709 učiteljev, 10355 sluš.						
Nemčija	22	2011	"	25442	"	
Avst.-Oger.	10	979	"	15573	"	
Italija	21	1655	"	11728	"	
Šved. in Norv.	4	533	"	1685	"	
Nizozemska	5	192	"	1585	"	
Belgija	4	253	"	4070	"	
Švica	6	375	"	2034	"	
Rumunska	2	87	"	693	"	
Španija	10	475	"	13 700	"	
Portugalija, Srbija, Grška in Turčija imajo vsaka po jedno visoko šolo.						

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
26. febr.	7. zjutraj	731.58 mm.	+ 1.2°C	sl. jz.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	731.65 mm.	+ 5.6°C	sl. jz.	jas.	
	9. zvečer	732.55 mm.	+ 0.4°C	sl. vzh.	jas.	snega.

Srednja temperatura + 2.4°, za 1.5° nad normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 27. februarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	8	12
Rež,	6	1
Ječmen	5	20
Oves,	3	25
Ajda,	5	53
Proso,	5	71
Koruza,	5	53
Leča	9	—
Grah	9	—
Fizol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	30
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Speh frišen	—	64
" povojen,	—	72
Surovo maslo,	—	85
Jajca, jedno	—	2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	62
Telečje	—	64
Svinjsko	—	62
Koštrunovo	—	40
Kokoš	—	15
Golob	—	58
Seno, 100 kilogramov	2	23
Slama,	2	5
Drva, trda, 4 kv. metre	7	—
" mehka, " " "	4	50

Dunajska borza

dné 27. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 70	kr.
Srebrna renta	80	70
Zlata renta	101	50
5% marcna renta	95	25
Akcije narodne banke	845	—

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armic.

Kreditne akcije	307 gld. 50	kr.
London	121	50
S. ebro	—	—
Napol.	—	61
C. kr. cekini	—	71
Nemške marke	59	25
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101	40
Ogrska zlata renta 6%	121	90
" " "	90	30
" " "	87	95
5% štajerske zemljišč. od vez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	60
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106	65
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	20
Kreditne srečke	100 gld.	173
Rudolfove srečke	10	20
Akcije anglo-avstr. banke	120	114
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	234

Tuji:
dne 25. februarja
Pri Slovani: Wessing iz Litije.
Mochaj iz Banjalke. — Wako-nig iz Katak.
Pri Mateti: Renker z Dunaja.
Winter iz Gradca. — Müller z Dunaja.
Pri južnem kolodvoru: Ju-vančić iz Zelenikov. — Schiffer iz Prage. — Baron Ehrenfeld z Dunaja.
Krofel iz Zelenikov.

ostankov suknja
(po 3-4 metre), v vseh barvah, za polno možko obleko, pošilja po poštini povzeli, ostanki po 5 gr.
L. Storch v Brnu.
Ali bi se blago ne dopadalo, se more zamisliti.

Vožne liste
slovensko-nemške in nemške priporočila po najnižji ceni
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

Grofovska H. Attems-ova semenska kulturna štacija v št. Petru pri Gradci na Štajerskem.

Razpošilja direktno:

originalno štajersko rudečo deteljo, travna semena, krmske rastline, štajersko rž in oves itd.

Visoka lega — v planinah — in skrbno obdelovanje zagotavlja našim semenom na daleč okrog odločen uspeh. — Vse dežele z višjo gorkoto — in to je skoraj cela centralna Evropa — iščejo v naših goratih deželah semen za setev. Štajerska rudeča detelja, štajerska repa, štajersko zelje, štajerska rž, štajerski oves, štajerske jabelčne peške itd. itd. so že davno po vsem svetu za dobre specialitete priznane. Mi se pri tem sklicujemo na naše

travnate setve

in tu pridelana zelenjavina semena so se povsod dobro obnesla, kjer so je poskusili. Priporočujemo tedaj vsem kmetovalcem naše pridelke.

Kataloge pošljemo na zahtevanje zastoj.

NB. Ta zavod prodaja seme

samo po pravej vrednosti za rabo,

t. j. proračuni poprej njih kaljivost in čistost ter garantuje zato.

Mi čislamo sodbo vsake, korektno delajoče semenske kontrolne štacije, ako se ta tudi ozira na prakso. — Mi sami vse strogo kontroliramo. — Učni zavod vzprejema tudi učence. (126—1)

ADOLF WERTHEIM
& Comp.
tovarna za blagajnice.
Praga. Dunaj. Pešta.

S tem naznanjamo, da smo naše
zastopništvo za Kranjsko
izročili gospodu
J. J. NAGLAS-u,
v Ljubljani, Turjaški trg št. 7.

Ta bode cenjena naročila vselej točno izvrševal.

Vožni red c. kr. priv. južne železnice

od 1. junija 1883 naprej.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj	Odhod 6:45 zvečer	7:— zjutraj	9:— zvečer	1:30 popol.	—
Mürzzuschlag	10: 2	10:27	2:10 po noči	5:27	5:45 zjutraj
Gradec	11:59 po noči	12:58 popol.	6:10 zjutraj	9:30 zvečer	10:40 dopol.
Maribor	1:19	2:23	8:20	11:41 po noči	2:28 popol.
Celje	2:43	3:51	10:29 dopol.	1:50	5:35
Laški Trg	—	4: 8	10:46	2: 6	5:58
Rimske Toplice	—	4:20	10:58	2:17	6:15 zvečer
Zidani Most	3:25 zjutraj	4:43	11:35	2:43	6:47
Ljubljana	4:42	6: 6 zvečer	1:19 popol.	4:27	9:25
Postojna	4:45	6:11	1:28	5:45 zjutraj	9:55
Nabrežina	6: 3	7:51	3:36	7:52	1:31 po noči
Trst	7:44	9:34	5:48	10: 4 dopol.	5:14 zjutraj
	Prihod 8:10	10:—	6:23 zvečer	10:38	6: 3

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jaderni vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst	Odhod 8:— zvečer	6:40 zjutraj	10: 5 dopol.	6:— zvečer	8:15 zvečer
Nabrežina	8:42	7:14	10:55	6:47	9:44
Postojna	10:13	9:11 dopol.	1:42 popol.	9:22	1:53 po noči
Ljubljana	11:25 po noči	10:38	3:31	11:10	4:55
Zidani Most	11:28	10:43	3:39	12:10 po noči	5:25 zjutraj
Rimske Toplice	12:47	12:34 popol.	5:31	2:25	8:15
Laški Trg	—	12:47	5:43	2:39	8:33
Celje	—	12:59	5:54	2:52	8:50
Maribor	1:28 po noči	1:17	6:14 zvečer	3:15	9:19 dopol.
Gradec	2:55	2:47	8:30	5:55 zjutraj	12:52 popol.
Mürzzuschlag	4:22 zjutraj	4:24	10:58	8:20	4:35
Dunaj	6:30	6:52 zvečer	2:15 po noči	11:46 dopol.	9:30 zv. Prih.
	Prihod 9:40 dopol.	10:—	6:30 zjutraj	4: 3 popol.	—

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.